

Energetski sistemi u jugostočnoj Evropi su i dalje bazirani na dotrajanim kapacitetima i prljavim tehnologijama budući da najvećim delom koriste neefikasan uglj slabog kvaliteta - lignit, čije spaljivanje u termoelektranama stvara zagađenje koje škodi ne samo zdravlju građana/ki, već doprinosi i klimatskim promenama. Još 2008-e objavljena studija Međunarodne agencije za energetiku Energy in the Western Balkans[1] sa svojim preporukama za reformu je i danas aktuelna.

Poslednja studija Svetske zdravstvene organizacije, Economic cost of the health impact of air pollution in Europe, navodi da region jugoistočne Evrope gubi u proseku 30 milijardi evra (19% BDP-a) zbog smrti koje su posledica zagađenja vazduha.

Prema analizama stručnjaka, Srbija je već četrdesetak godina orijentisana na izvoz prirodnih resursa, i taj izvoz podržava jeftinom energijom. Srbija ima krajnje neefikasnu proizvodnju resursa i energije, i sada je dospela u situaciju u kojoj je svetska cena toliko niska da efikasnost domaće proizvodnje više nije dovoljna da podrži konkurentnost domaćeg izvoza i zaposlenosti.

Srbija se trenutno nalazi na ekonomskoj i društvenoj prekretnici. Smatra se da se iz ove krize može izaći jedino snažnim investicionim ciklusom. Taj ciklus bi trebalo da bude baziran na novoj energetskoj politici. Na čemu bi trebalo da bude bazirana nova energetska politika?
izvor: cekor.org